

ภาคผนวก ข

ระเบียบและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

ที่ มท 0804.4/ว 818

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. 10300

24 พฤษภาคม 2549

เรื่อง อำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาที่สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดนครปฐมและจังหวัดชัยนาท)
สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0901/454 ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2549

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้หารือคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับปัญหาอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาที่สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1 คณะที่ 2 และคณะที่ 7) ได้ให้ความเห็นในเรื่อง การทบทวนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาที่สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เรื่องเสร็จที่ 247/2549) โดยสรุปดังต่อไปนี้

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรหนึ่งซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการจะช่วยดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินและที่ดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันมิให้เกิดความเสียหาย ซึ่งหมายรวมถึงการฟ้องหรือถูกฟ้องคดีในกรณีที่มีการดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับที่ดินดังกล่าวด้วย ตามนัยคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ 320/2546

2. ส่วนอำนาจหน้าที่ในการจัดการดูแลรักษาที่สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีขอบเขตอย่างไร เพียงใด ยังคงเป็นไปตามแนวทางในความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) เรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาที่สาธารณะ (เรื่องเสร็จที่ 168/2544) และความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 7) เรื่อง การออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงสำหรับดินที่ได้ถมขึ้นจากทะเลหน้าที่ว่า การอำเภอเมืองชลบุรี (เรื่องเสร็จที่ 9/2548) รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งสำนักงานท้องถิ่นจังหวัด/อำเภอ ตลอดจนเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ธวัชชัย ฟ้าอังกูร

(นายธวัชชัย ฟ้าอังกูร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนคดี

โทร. 0-2243-6634

โทรสาร. 0-2241-9034-6

ที่ นร ๐๕๐๑/๐๔๕๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕

เรื่อง ขอบทบทวนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาที่
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การขอบททวนความเห็นของคณะกรรมการ
กฤษฎีกาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาที่สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การขอบททวนความเห็นของคณะกรรมการ
กฤษฎีกาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาที่สาธารณะขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ขอหารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาที่
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงมหาดไทย
(กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการ
การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ คณะที่ ๒ และคณะที่ ๓) ได้
พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้
ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ฝ่ายกฎหมายการเมืองการปกครอง

โทร. ๐ ๒๒๕๐ ๗๕๐๐-๓ ต่อ ๓๐๐ (นายธนาวัฒน์ฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๕๒ ๕๘๖๐

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การทบทวนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่
ในการดูแลรักษาที่สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือที่ มท ๐๘๐๔.๔/๐๕๖๒๑๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) และ (คณะที่ ๗) ได้มีความเห็นตามเรื่องเสร็จที่ ๑๖๘/๒๕๔๔ และเรื่องเสร็จที่ ๕/๒๕๔๘ ว่า ในระหว่างที่ยังมิได้มีการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาที่สาธารณะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวคงอยู่ในความรับผิดชอบของนายอำเภอ ต่อมาศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งที่ ๓๒๐/๒๕๔๖ ว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๖ (๒๗) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาที่สาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่มิได้กำหนดเงื่อนไขว่าเป็นที่สาธารณะทุกประเภทภายในท้องที่ของตน ซึ่งรวมถึงที่สาธารณะอันเป็นที่ดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอท้องที่ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และแม้ว่าการดำเนินการของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำแผนการกระจายอำนาจดำเนินการถ่ายโอนภารกิจและกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการให้บริการสาธารณะของรัฐแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะยังไม่เสร็จสิ้น ก็ไม่เป็นเหตุให้อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันต้องสะดุดหยุดลงแต่ประการใด

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเห็นว่าแม้คำสั่งของศาลปกครองสูงสุดจะมีผลผูกพันเฉพาะคู่กรณีในคดี แต่คำสั่งดังกล่าวก็เป็นการวางหลักอันเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการ ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลหลายแห่งประสบปัญหาการบังคับใช้กฎหมายอันเกี่ยวกับการดูแลรักษาที่สาธารณะ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาที่สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติงานของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอหารือว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะ และเป็นผู้เสียหายมีอำนาจร้องทุกข์หรือฟ้องคดีเกี่ยวกับการบุกรุกหรือครอบครองที่สาธารณะหรือไม่ ประการใด

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๑/๐๔๕๓ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึง
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น) แล้ว เห็นว่า ปัญหาตามที่หารือข้างต้นเป็นประเด็นปัญหาสำคัญที่กระทบต่อการบริหาร ราชการแผ่นดิน สมควรที่จะได้มีการพิจารณาโดยรอบคอบเพื่อให้ได้ข้อยุติ จึงขอให้มีการประชุมร่วมกัน ของกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ คณะที่ ๒ และคณะที่ ๓) เพื่อพิจารณาข้อหารือดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามข้อ ๑๒ ของระเบียบกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของกรรมการ กฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจัดให้มีการประชุมร่วมกันของ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ คณะที่ ๒ และคณะที่ ๓) เพื่อพิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น

ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ คณะที่ ๒ และคณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหารือ ดังกล่าวแล้ว มีความเห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เรื่อง อำนาจหน้าที่ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาที่สาธารณะ และความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) เรื่อง การขออนุญาตหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงสำหรับที่ดินที่ได้ถมขึ้นจากทะเลหน้าที่ว่าการ อำเภอเมืองชลบุรี เป็นการให้ความเห็นเกี่ยวกับอำนาจในการจัดการดูแลรักษาที่สาธารณะระหว่างรัฐและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระหว่างที่ยังมิได้มีการถ่ายโอนภารกิจตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์และ ขั้นตอนการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

สำหรับคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๓๒๐/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ มีประเด็น แห่งคดีเป็นการวินิจฉัยถึงอำนาจในการฟ้องคดีขององค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับที่ดินอันเป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ได้กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยตามมาตรา ๖๘ (๘)^๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบลฯ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการคุ้มครอง ดูแล

^๒ มาตรา ๖๘ ภายใต้อำนาจแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

๑๓๑

๑๓๑

(๘) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

๑๓๑

๑๓๑

และรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่อยู่ในเขตพื้นที่ ประกอบด้วยข้อ ๕ (๒)^๒ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่ดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันควบคู่ไปกับอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอท้องที่ตามมาตรา ๑๒๒^๓ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรที่เกี่ยวข้องในการที่จะช่วยกันดูแลและคุ้มครองป้องกันมิให้เกิดความเสียหาย โดยอำนาจหน้าที่นี้ย่อมหมายถึงการฟ้องหรือถูกฟ้องคดีในกรณีที่มีการดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับที่ดินดังกล่าวด้วย และโดยที่ศาลปกครองสูงสุดมิได้วินิจฉัยเกี่ยวกับอำนาจในการบริหารจัดการดูแลรักษาที่สาธารณะระหว่างนายอำเภอและองค์กรบริหารส่วนตำบล คำสั่งของศาลปกครองสูงสุดที่ ๑๒๐/๒๕๔๖ และความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) และ (คณะที่ ๗) จึงมิได้มีความขัดหรือแย้งกันแต่ประการใด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า อำนาจหน้าที่ในการคุ้มครองดูแลรักษาที่สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีขอบเขตอย่างไร เพียงใด ยังคงเป็นไปตามแนวทางในความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาที่สาธารณะ และความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) เรื่อง การขอออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงสำหรับที่ดินที่ได้ถมขึ้นจากทะเลหน้าที่ว่ากรมการเมืองชลบุรี

พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๔๕

---

^๒ ข้อ ๕ อำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกัน

๑๑๑

๑๑๑

(๒) ที่ดินตามข้อ ๔ (๒) ให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายกำหนด และนายอำเภอท้องที่ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗

๑๑๑

๑๑๑

^๓ มาตรา ๑๒๒ ที่อันเป็นสาธารณประโยชน์ คือ ที่เลี้ยงปศุสัตว์ที่จัดไว้สำหรับราษฎรไปรวมเลี้ยงด้วยกัน เป็นต้น ตลอดจนถนนหนทางและที่อย่างอื่นซึ่งเป็นของกลางให้ราษฎรใช้ได้ด้วยกัน เป็นหน้าที่ของกรมการเมืองจะต้องคอยตรวจตรารักษาอย่าให้ผู้ใดกีดกันเอาไปเป็นอาณาประโยชน์แต่เฉพาะตัว

ที่ มท 0890.3/ว 1843

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. 10300

14 กันยายน 2548

เรื่อง หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการและการดำเนินคดีตามภารกิจที่ส่วนราชการถ่ายโอน
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระยะเริ่มแรก

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง
หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการและการดำเนินคดีตามภารกิจที่ส่วนราชการถ่าย
โอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระยะเริ่มแรก

ด้วยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ประกาศ
กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินคดีตามภารกิจที่ส่วนราชการถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในระยะเริ่มแรก โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนพิเศษ 67 ง ลงวันที่ 18
สิงหาคม 2548 เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการถ่ายโอนภารกิจตามแผนการกระจายอำนาจฯ และ
แผนปฏิบัติการฯ ที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐจะต้องดำเนินการในภารกิจที่ถ่ายโอนต่อไปให้แล้ว
เสร็จก่อนที่จะถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดเพื่อแจ้งองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

รวิชัย ฝึกอังกูร

(นายรวิชัย ฝึกอังกูร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักพัฒนาระบบรูปแบบและโครงสร้าง

ส่วนส่งเสริมการกระจายอำนาจ

โทร. 0-2241-9000 ต่อ 2362,2363

โทรสาร. 0-2241-6956

ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรื่อง หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการและการดำเนินคดีตามภารกิจที่ส่วนราชการ
ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระยะเริ่มแรก

.....

โดยที่ภารกิจที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังมีภารกิจบางเรื่องในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้นมีความจำเป็นหรือจำเป็นต้องดำเนินการต่อไปให้แล้วเสร็จหรือต้องดำเนินการไปอีกระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้การถ่ายโอนภารกิจเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการถ่ายโอนภารกิจในเรื่องนั้นๆ สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการและการดำเนินคดีตามภารกิจที่ถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ เพื่อเป็นแนวทางให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติในระยะเริ่มแรก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๔) และ (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการและการดำเนินคดีในภารกิจที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่มิได้มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นประการอื่น บรรดาภารกิจหรือกิจการใดที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐได้ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ยังคงมีภารกิจหรือกิจการที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้นดำเนินการไว้แล้วก่อนที่มีการถ่ายโอนและยังไม่แล้วเสร็จ เว้นแต่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับโอนภารกิจหรือกิจการนั้นจะได้ตกลงกันเป็นประการอื่น

ข้อ ๒ บรรดาการกระทำความผิดใดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภารกิจหรือกิจการที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐได้ถ่ายโอนไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ถ่ายโอนภารกิจนั้นให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ในกรณีที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐตกเป็นผู้ถูกฟ้องในคดีปกครองที่เกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองและคดีที่เกี่ยวข้องกับการทะเลาะเบาะแว้งไม่ทำคำสั่งทางปกครองตามภารกิจหรือกิจการ

ที่ถ่ายโอนก่อนวันที่มีการถ่ายโอน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้รับโอนเข้าเป็นผู้ถูกฟ้องในคดีดังกล่าว

(๑) คดีอาญา

(ก) ในกรณีที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐได้ร้องทุกข์หรือฟ้องคดีไว้แล้ว หรือยังไม่ได้ร้องทุกข์หรือฟ้องคดีและเรื่องยังเหลืออายุความฟ้องคดีเป็นเวลาน้อยกว่าหกเดือนให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้นดำเนินคดีต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

(ข) ในกรณีที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐยังมีได้ร้องทุกข์หรือฟ้องคดี และเรื่องยังเหลืออายุความการฟ้องคดีเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐแจ้งข้อเท็จจริงและส่งมอบหลักฐานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับโอนภารกิจนั้น เพื่อดำเนินการร้องทุกข์หรือฟ้องคดีต่อไป

(๒) คดีแพ่งหรือคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับสัญญาทางปกครอง

(ก) ในกรณีที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐได้ฟ้องคดีไว้แล้ว หรือยังไม่ได้ฟ้องคดีและเรื่องยังเหลืออายุความฟ้องคดีเป็นเวลาน้อยกว่าหกเดือน ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้นดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ และค่าเสียหาย สิทธิ และประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากการดำเนินคดีตกเป็นของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินคดีนั้น

(ข) ในกรณีที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐยังมีได้ฟ้องคดี และเรื่องยังเหลืออายุความการฟ้องคดีเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ แจ้งข้อเท็จจริงและส่งมอบหลักฐานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับโอนภารกิจนั้นดำเนินการฟ้องคดีต่อไปและให้ค่าเสียหาย สิทธิ และประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากการดำเนินคดี ตกเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินคดีนั้น

ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐผู้โอนมีหน้าที่ติดตาม ให้คำแนะนำและช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้รับโอนในการดำเนินการตาม (๑) (ข) และ (๒) (ข) จนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ

ข้อ ๓ ในกรณีที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐตกเป็นจำเลยในคดีแพ่งตามภารกิจหรือกิจการที่ถ่ายโอน ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้นเป็นคู่ความในคดีนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ในการนี้ หากการถ่ายโอนภารกิจหรือกิจการนั้นเป็นเหตุให้ส่วนราชการหรือ

หน่วยงานของรัฐดังกล่าวยุบเลิกไป ให้กระทรวงเจ้าสังกัดของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้น
เข้ารับมรดกความแทน

ข้อ ๔ ในกรณีที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ดำเนินการตามข้อ ๑ ข้อ ๒ และ
ข้อ ๓ เมื่อได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้รับโอนทราบโดยเร็ว

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๘

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่ มท ๐๕๑๖.๒/ว ๑๐๐๗

กรมที่ดิน

ถนนพระพิพิธ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๕ มกราคม ๒๕๔๖

เรื่อง การระวางชี้และรับรองแนวเขตที่ดินสาธารณะในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด (เว้นกรุงเทพมหานคร)

ด้วยในการสัมมนาผู้บริหารระดับสูงของกรมที่ดิน เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๕ มีประเด็นคำถามเกี่ยวกับการระวางชี้และรับรองแนวเขตที่ดินสาธารณะในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๔๔ ข้อ ๕ (๒) กำหนดอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่ดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนด และนายอำเภอท้องที่ตามพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ พ.ศ.๒๕๔๓ แต่ตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ มาตรา ๖๘ (๘) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในการคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีปัญหาในทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ในการแจ้งให้ผู้นั้นที่ดูแลรักษาการระวางชี้และรับรองแนวเขตที่ดินสาธารณะประโยชน์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลว่าจะต้องมีหนังสือแจ้งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปต.) ไปร่วมระวางชี้และรับรองแนวเขตด้วยหรือไม่ อย่างไร

กรมที่ดินขอเรียนว่า

๑. เรื่องอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาคุ้มครองป้องกันที่ดินอันอาจเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน กรมที่ดินได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๗๒๕.๔/๐๖๒๕๕ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๔ หรือไปยังกรมการปกครอง ได้รับแจ้งตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๑.๑/๑๕๘๓๓ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๔ ว่า การดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ตามที่กฎหมายกำหนด และนายอำเภอท้องที่ ทั้งนี้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๔๔ ซึ่งตามมาตรา ๑๖ (๒๗) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาที่สาธารณะ แต่คณะกรรมการ

กฤษฎีกาได้มีความเห็น ซึ่งสรุปได้ว่า เป็นอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีได้เมื่อ ได้รับการถ่ายโอนและกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามมาตรา ๓๐ (๑) (ก) และมาตรา ๓๐ (๒) ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน (ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๑๓๑๗ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔) ฉะนั้น เมื่อยังไม่มีการถ่ายโอนภารกิจตามมาตรา ๓๑ (๑) (ก) และกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามมาตรา ๓๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวจึงยังคงเป็นของ นายอำเภอท้องที่ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ประกอบกับเรื่องนี้ ได้เคยมีการประชุมร่วมกันระหว่าง ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย และผู้แทนกรมที่ดินเพื่อพิจารณาทบทวนปัญหาเรื่องการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่สาธารณสุขประโยชน์ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ โดยที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องอำนาจหน้าที่ในการระวางชี้และรับรองแนวเขตที่สาธารณสุขประโยชน์ กรณีการรังวัดออกโฉนดที่ดิน แบ่งแยก และสอบเขต และได้มีมติ ดังนี้

(๑) ในการออกโฉนดที่ดินยังคงเป็นอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอต้องไปตรวจสอบและเป็นพยานตามที่กระทรวงมหาดไทยได้สั่งการไว้ ส่วนระวางชี้แนวเขตก็ยังเป็นอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอตามที่ผู้แทนกรมการปกครองมีความเห็น

(๒) อำนาจหน้าที่ของนายอำเภอดังกล่าวให้รวมถึงการระวางชี้แนวเขตเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ไปด้วย เช่น กรณีตรวจสอบแนวเขตที่สาธารณะ เทศบาลขอตรวจสอบทาง เจ้าของที่ดินขอรังวัดแบ่งแยก และมีที่ข้างเคียงจดที่สาธารณะ หรือ กรณีหน่วยงานราชการขอตรวจสอบเอกสารหนังสือสำคัญ เช่น หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง

ส่วนกรณีที่ดินที่ขอทำการรังวัดมีแนวเขตติดต่อกับที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามข้อ ๔ (๑) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกัน ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ปัจจุบันได้มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๒/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๓ มอบหมายให้กับทบวงการเมืองมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น อธิบดีกรมที่ดินจึงไม่มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินดังกล่าว

๒. เรื่องการระวางชี้และรับรองแนวเขตที่สาธารณสุขประโยชน์ กรมที่ดินได้วางแนวทางปฏิบัติไว้แล้วตามระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการเขียนข้างเคียงและการรับรองแนวเขตที่ดิน พ.ศ.๒๕๔๑ หมวด ๑๔ ข้อ ๓๗,๓๘ และ ๓๙ และได้มีหนังสือกระทรวงมหาดไทย คำนวณที่ มท ๐๗๑๘/ว ๕๒๕ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ เรื่อง ให้สอบผู้ปกครองท้องที่ก่อนออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ซึ่งกระทรวงมหาดไทยเห็นว่าอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณสุขสมบัติของแผ่นดินประเภทพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน (ที่สาธารณสุขประโยชน์) ที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลมิใช่อำนาจหน้าที่ของเทศบาล และคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๘๘๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๘ และที่ ๖๓๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๐ ซึ่งปัจจุบัน

ถูกยกเลิกและให้ใช้คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๑๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๓ แทน มอบหมายให้ทบวงการเมืองอื่นมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น โดยได้มอบหมายให้กรุงเทพมหานคร ภายในเขตกรุงเทพมหานคร จังหวัด ภายในเขตจังหวัด แต่นอกเขตเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลของจังหวัดนั้น เมืองพัทยา ภายในเขตเมืองพัทยา เทศบาลภายในเขตเทศบาลนั้นๆ องค์การบริหารส่วนตำบลภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นๆ

ซึ่งตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวจะมอบหมายให้ทบวงการเมืองต่างๆ เช่น เทศบาลดูแลรักษาเฉพาะที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทที่ดินรกร้างว่างเปล่าและที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืน หรือทอดทิ้งหรือกลับมาเป็นของแผ่นดินเป็น โดยประการอื่นตามประมวลกฎหมายที่ดินในเขตเทศบาลเท่านั้น ดังนั้นการตรวจชี้ และรับรองแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ทั้งในและนอกเขตเทศบาล ผู้มีอำนาจหน้าที่คือนายอำเภอท้องที่ ซึ่งเป็นผู้ดูแลรักษา ตามพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับที่ได้มีคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๒๖๓๗/๒๕๒๓ สรุปว่า การที่จำเลยไม่ยอมลงชื่อรับรองแนวเขตทางสาธารณะในกรณีที่ดินที่โจทก์ขอแบ่งแยกที่ดินเป็นแปลงย่อย และขอแบ่งแยกถนนสาธารณะออกจากที่ดินของโจทก์นั้น เมื่อกฎหมายว่าด้วยเทศบาล มิได้บัญญัติให้เทศบาลหรือนายกเทศมนตรีมีหน้าที่ต้องระวังแนวและลงชื่อรับทราบแนวเขตตามประมวลกฎหมายที่ดินแล้ว จำเลยก็ไม่มีความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๑๕๓

สำหรับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๕ (๒) เป็นเรื่องอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่ดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนด และนายอำเภอท้องที่ตามพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๕๕๓ แต่แนวทางปฏิบัติในขณะนี้จะต้องเป็นไปตามนัยความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๐๓๑๗ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔) ดังที่กล่าวมาแล้วในข้อ ๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

สมศักดิ์ เอี่ยมไธสง

(นายสมศักดิ์ เอี่ยมไธสง)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมที่ดิน

สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ

โทร/โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๐

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการมอบหมายให้สภาตำบลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยเหลือ
ในการดำเนินการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง

พ.ศ. ๒๕๔๓

ด้วยกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควร ปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการมอบหมายให้สภาตำบลช่วยเหลือควบคุมการดำเนินการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นสอดคล้องกับพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยให้ครอบคลุมถึงกรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา และส่วนราชการส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นด้วย กระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการมอบหมายให้สภาตำบลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยเหลือในการดำเนินการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการมอบหมายให้สภาตำบลมีส่วนช่วยเหลือควบคุมการดำเนินการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง พ.ศ. ๒๕๑๕

(๒) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการมอบหมายให้สภาตำบลมีส่วนช่วยเหลือควบคุมการดำเนินการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สภาตำบล” หมายถึง สภาตำบลตามกฎหมายว่าด้วยสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายถึง กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกเมืองพัทยา และประธานกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล

“สภาท้องถิ่น” หมายถึง สภากรุงเทพมหานคร สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สภาเทศบาล
สภาเมืองพัทยา และสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

“นายอำเภอ” ให้หมายความรวมถึง ผู้อำนวยการเขต ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

ข้อ ๕ ภายในเดือนมีนาคมของทุกปี ให้จังหวัดตั้งอำเภอทุกอำเภอในเขตจังหวัด ทำการสำรวจ
ที่ดินสาธารณประโยชน์ในเขตท้องที่ของตนว่ายังมีหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเป็นจำนวนเท่าใด
สมควรดำเนินการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงไว้เป็นหลักฐานหรือไม่ เพียงใด พร้อมทั้งเหตุผล
แล้วรายงานให้จังหวัดทราบเพื่อรายงานกรมที่ดินตามแบบท้ายระเบียบนี้

ในการสำรวจนี้ อำเภออาจขอให้สภาตำบลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือช่วยเหลือ
ในการสอบสวนประวัติ นำชี้อาณาเขตที่สงสัยและปฏิบัติการอื่นๆ เท่าที่สภาตำบลหรือองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นสามารถจะทำได้

เมื่อท้องถิ่นที่อำเภอใดออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงครบถ้วนหมดในปีใดแล้ว ปีต่อไปให้
อำเภอนั้นงดการสำรวจตามข้อนี้ได้

ข้อ ๖ หลังการทำการสำรวจแล้ว เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ออกไปทำการรังวัด เพื่อออกหนังสือสำคัญ
สำหรับที่หลวง ณ ท้องที่ใด ให้สภาตำบลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือและช่วยเหลือ
ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ดังนี้

(๑) ชี้แจงและประกาศให้ราษฎรในท้องที่ทราบ

(๒) ให้ความอนุเคราะห์และให้ความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ในเรื่องที่พัก ความปลอดภัย
การติดต่อนัดหมายกับเจ้าของที่ดินข้างเคียง

(๓) ช่วยแก้ไขปัญหาอุปสรรค และข้อขัดข้องต่างๆ หากจะเกิดขึ้น

(๔) ปฏิบัติการอื่นๆ ตามที่เห็นสมควร เพื่อให้การดำเนินการได้เสร็จสิ้นเรียบร้อยสมความ
มุ่งหมาย

ข้อ ๗ เพื่อให้การรังวัดในการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงได้เป็นไปโดยถูกต้องได้เนื้อที่
และขอบเขตที่แท้จริง เมื่อเจ้าหน้าที่จะไปทำการรังวัดเพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงแปลงใด
ในท้องที่ใด นายอำเภอจะได้แจ้งให้สภาตำบลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ ให้สภาตำบลหรือ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายผู้แทน ไปช่วยควบคุมดูแลการรังวัดของเจ้าหน้าที่ หากเห็นว่าเป็น
การไม่ถูกต้องด้วยประการใดให้ประธานสภาตำบลหรือผู้บริหารท้องถิ่นแจ้งให้นายอำเภอทราบด้วย

เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งจากประธานสภาตำบลหรือผู้บริหารท้องถิ่นตามความในวรรคหนึ่ง
แล้วให้ระงับการรังวัดและการดำเนินการไว้ก่อนจนกว่าจะได้รับคำสั่งจากนายอำเภอ

ข้อ ๘ ในกรณีที่น่าปรากฏว่า การรังวัดเพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงแปลงใดได้เนื้อที่น้อยไปจากหลักฐานเดิม โดยไม่ปรากฏว่ามีผู้บุกรุก ให้ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงตามผลการรังวัดดังกล่าวไปก่อนเสร็จแล้วให้นายอำเภอสอบสวนข้อเท็จจริงว่า ที่ดินสาธารณสุขประโยชน์แปลงนั้นน้อยไปเพราะเหตุใด มีจำนวนเนื้อที่เท่าใด โดยขอความเห็นต่อสภาตำบลหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อประกอบการพิจารณา หากสภาตำบลหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นภายในสามสิบวัน ให้ดำเนินการต่อไป

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีปัญหาว่า ที่ดินสาธารณสุขประโยชน์แห่งใดสมควรจะคงสภาพเพื่อทำการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงไว้เป็นหลักฐาน หรือสมควรจะถอนสภาพเพื่อนำมาจัดสรรให้ราษฎรทำกินหรือจัดประโยชน์อย่างอื่น หรือกรณีที่มีผู้บุกรุกสมควรจะดำเนินการขับไล่หรือไม่ เมื่อนายอำเภอร้องขอให้สภาตำบลหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนัดประชุมพิจารณาให้ความเห็น โดยให้ประชาชน ผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา หน่วยงานของรัฐหรือองค์การเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจร่วมกับสภาตำบลหรือสภาท้องถิ่นด้วย เสร็จแล้วส่งผลการประชุมให้นายอำเภอเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๐ ในการมอบหมายให้ผู้ใดเป็นผู้แทนสภาตำบลหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๗ การประชุมให้ความเห็นชอบตามข้อ ๘ และการพิจารณาให้ความเห็นตามข้อ ๙ ให้สภาตำบลหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ทำรายงานการประชุมไว้เป็นหลักฐานทุกครั้ง

ข้อ ๑๑ ในการที่สภาตำบลหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ให้ความช่วยเหลือในการรังวัดเพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงแก่ทางราชการตามระเบียบนี้สภาตำบลหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจได้รับการช่วยเหลือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าตอบแทน ค่าจ้าง และค่าเบี่ยงเบนตามอัตราที่กรมที่ดินจะกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

วัฒนา อัสวเหม

(นายวัฒนา อัสวเหม)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๔๓ ง วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

บัญชีสำรวจที่สาธารณสุขสมทบของแผ่นดิน ที่ประสงค์จะให้รังวัดออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง

ของ จังหวัด.....

ลำดับที่	ชื่อที่สาธารณสุขสมทบของแผ่นดิน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ตำบล	อำเภอ	เนื้อที่ประมาณ			หมู่บ้าน อพป.		หมายเหตุ
						ไร่	งาน	วา	อยู่ ที่บ้าน อพป.	ไม่อยู่	

(สำเนา)

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

พ.ศ.๒๕๔๔

.....

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทยได้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ กระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ให้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๔๔”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการดูแลรักษาที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๑๕

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๔ ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่อยู่ในบังคับของระเบียบนี้ หมายถึง

(๑) ที่ดินรกร้างว่างเปล่าซึ่งมิได้มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครองและที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้ง หรือกลับมาเป็นของแผ่นดินโดยประการอื่นตามกฎหมายที่ดิน

(๒) ที่ดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นโดยสภาพที่ดินหรือทางราชการได้สงวนไว้ ก็ตาม เช่น ที่ชายตลิ่ง ทางบก ทางน้ำ สวนสาธารณะ ที่เลี้ยงสัตว์ และที่สาธารณะประจำตำบลและหมู่บ้าน เป็นต้น

ข้อ ๕ อำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาและการดำเนินการคุ้มครองป้องกัน

(๑) ที่ดินตามข้อ ๔ (๑) ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิบดีกรมที่ดินและทบวงการเมือง ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหมาย ตามความในมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

(๒) ที่ดินตามข้อ ๔ (๒) ให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่กฎหมายกำหนด และนายอำเภอท้องที่ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗

ข้อ ๖ การดำเนินคดี การขออออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง การตรวจสอบแนวเขต และการดำเนินการใดๆ เพื่อป้องกันการบุกรุก หรือเข้าไปยึดถือครอบครองโดยไม่ชอบด้วย กฎหมาย หรือแก้ไขปัญหาการบุกรุก ให้ใช้งบประมาณของหน่วยงานดังนี้

(๑) ที่ดินตามข้อ ๔ (๑) ให้ใช้ประมาณของหน่วยงานตามข้อ ๕ (๑)

(๒) ที่ดินตามข้อ ๔ (๒) ให้ใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการ และแจ้งนายอำเภอท้องที่ทราบ ในเขตพื้นที่สภาตำบลให้ใช้งบประมาณของสภา ตำบล ทั้งนี้ ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๗ การจัดทำทะเบียนที่ดินสาธารณประโยชน์

(๑) ที่ดินตามข้อ ๔ (๑) ไม่ต้องจัดทำทะเบียน แต่ให้ทบวงการเมืองผู้ได้รับ มอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้มีหน้าที่ดูแลรักษาสำรวจละเอียดตาม แบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้เป็นหลักฐาน

(๒) ที่ดินตามข้อ ๔ (๒) เว้นแต่ที่ชายตลิ่ง ทางบก ทางน้ำ ลำกระโดง ลำรางสาธารณะ และทางระบายน้ำที่อยู่ในความดูแลรักษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ดำเนินการสำรวจจัดทำทะเบียนที่ดินสาธารณประโยชน์ตามแบบที่ กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยให้จัดทำจำนวน ๔ ชุด ให้เก็บรักษาไว้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑ ชุด อำเภอหรือกิ่งอำเภอ ๑ ชุด จังหวัด ๑ ชุด และให้จังหวัดส่งให้กรมที่ดิน ๑ ชุด ถ้าที่ดินแปลงใด ยังไม่มีหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง ให้ผู้มีหน้าที่ดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันตามกฎหมาย ดำเนินการขออออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงต่อไป สำหรับที่ดินสาธารณประโยชน์ที่ได้จัดทำ ทะเบียนไว้แล้ว ก่อนระเบียนนี้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการขอคัดมาเก็บไว้ที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๑ ชุด ที่ดินนอกจากที่กล่าวมาไว้ในวรรคหนึ่ง ให้เป็นหน้าที่ของ นายอำเภอท้องที่

อนึ่ง ทางสาธารณประโยชน์หรือทางน้ำสาธารณะที่ไม่ใช่ทางหลวงตามกฎหมาย ว่าด้วยทางหลวงหรือทางกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้มี หน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมายสำรวจจัดทำทะเบียนที่ดินสาธารณประโยชน์ไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๘ การใช้ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามข้อ ๔ ทบวงการเมืองผู้ขอใช้จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด และจะต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก่อน จึงจะเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวได้

ข้อ ๙ การถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ทบวงการเมืองผู้ขอถอนสภาพจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๑๐ การเปลี่ยนสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินจากการใช้ประโยชน์อย่างหนึ่งเป็นอีกอย่างหนึ่งให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๑๑ การจำหน่ายทะเบียนที่ดินสาธารณประโยชน์

เมื่อได้มีการถอนสภาพตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือกฎหมายอื่น ให้ผู้มีหน้าที่ดูแลรักษาจัดการจำหน่ายทะเบียนที่ดินสาธารณประโยชน์และคืนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงตามวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๑๒ การชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแก่หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามข้อ ๔ เป็นต้นว่า ประวัติความเป็นมา ที่ตั้ง ขอบเขต สภาพปัญหา และการแก้ไขปัญหา

(๑) กรณีที่ดินตามข้อ ๔ (๑) ให้เป็นหน้าที่ของทบวงการเมืองตามข้อ ๕ (๑)

(๒) กรณีที่ดินตามข้อ ๔ (๒) ให้เป็นหน้าที่ส่วนราชการที่มีหน้าที่ดูแลรักษาตามข้อ ๕ (๒)

ข้อ ๑๓ ให้อธิบดีกรมที่ดินเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๔

(ลงชื่อ) สมบัติ อุทัยสา

(นายสมบัติ อุทัยสา)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๗๑๘.๒/ว ๐๔๖๔๔

กรมที่ดิน

ถนนพระพิพิธ กท ๑๐๒๐๐

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

เรื่อง มอบหมายให้ทบวงการเมืองอื่นมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกัน
ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๒/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๓

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมที่ดิน ด่วนมาก ที่ มท ๐๗๑๘/ว ๓๕๖๐๓ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๐

๒. หนังสือกรมที่ดิน ด่วนมาก ที่ มท ๐๗๑๘/ว ๐๗๘๕๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมที่ดินได้ส่งคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๓๕/๒๕๔๐

ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ เรื่อง มอบหมายให้ทบวงการเมืองอื่นมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและ
ดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน
ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหมายให้จังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การ
บริหารส่วนตำบล เป็นผู้ดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกัน พร้อมแจ้งแนวทางการปฏิบัติว่า
สาธารณสมบัติของแผ่นดินที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหมายให้ดูแลรักษาและ
ดำเนินการคุ้มครองป้องกันตามคำสั่งข้างต้น หมายถึง เฉพาะที่ดินที่เป็นที่สาธารณสมบัติของ
แผ่นดินที่ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นตามมาตรา ๑๓๐๔ (๑) แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์เท่านั้น นั้น

บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่ง ที่ ๑๒/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๓
ให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๓๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ และสั่งมอบหมาย
ให้ทบวงการเมืองอื่นซึ่งเป็นหน่วยราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลของราชการส่วนภูมิภาคและ
ราชการส่วนท้องถิ่น ให้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเสียใหม่ รายละเอียดปรากฏตาม
สำเนาคำสั่งที่ได้ส่งมาพร้อมหนังสือนี้

ฉะนั้น เพื่อให้การปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวเป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย จึงขอ ชักซ้อมความเข้าใจว่า การมอบหมายให้ทบวงการเมืองอื่นมีหน้าที่ดูแลรักษาและดำเนินการ ค้ำครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ที่ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ไม่รวมถึง การเข้าใช้ประโยชน์ การอนุญาตหรือการอนุมัติ ให้บุคคลหรือทบวงการเมืองใดเข้าใช้ ประโยชน์สาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวด้วย เว้นแต่ได้มีการปฏิบัติตามประมวลกฎหมาย ที่ดินหรือระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด และได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม ประมวลกฎหมายที่ดินหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหนังสือ กรมที่ดิน คำวนมาก ที่ มท ๐๑๑๘/ว ๐๑๘๕๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้หน่วยราชการส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

วิเชียร รัตนะพิระพงศ์

(นายวิเชียร รัตนะพิระพงศ์)

อธิบดีกรมที่ดิน

กองสำรวจและควบคุมที่ดินของรัฐ

โทร. ๒๒๒-๑๘๔๐

โทรสาร ๒๒๒-๒๘๕๑

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๑๒/๒๕๕๓

เรื่อง มอบหมายให้ทบวงการเมืองอื่นที่มีหน้าที่ดูแลรักษา
และดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน

.....

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่ง ที่ ๖๓๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง มอบหมายให้ทบวงการเมืองอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าวข้างต้น และมีคำสั่งมอบหมายให้ทบวงการเมืองอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ดังนี้

(๑) กรุงเทพมหานคร	ภายในเขตกรุงเทพมหานคร
(๒) จังหวัด	ภายในเขตจังหวัดแต่นอกเขตเทศบาลและ องค์การบริหารส่วนตำบลของจังหวัด นั้น
(๓) เมืองพัทยา	ภายในเขตเมืองพัทยา
(๔) เทศบาล	ภายในเขตเทศบาล นั้นๆ
(๕) องค์การบริหารส่วนตำบล	ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล นั้นๆ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๓

วัฒนา อัสวเหม

(นายวัฒนา อัสวเหม)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการสอบสวนเกี่ยวกับการบุกรุกที่หรือทางสาธารณสุขประโยชน์

พ.ศ. ๒๕๓๕

เพื่อให้การสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบุกรุกที่หรือทางสาธารณสุขประโยชน์ไปด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย กระทรวงมหาดไทยจึงออก ระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบุกรุกที่หรือทางสาธารณสุขประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๓๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวน” หมายถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้หนึ่งผู้ใดหรือคณะกรรมการสอบสวนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือปลัดกรุงเทพมหานครแต่งตั้งแล้วแต่กรณี

“ผู้มีส่วนได้เสีย” หมายถึง

(๑) ผู้ที่มีผลประโยชน์ได้เสียเกี่ยวข้องกับการบุกรุกที่หรือทางสาธารณสุขประโยชน์

(๒) ผู้ที่เป็นญาติเกี่ยวข้องกับผู้บุกรุก (๑) ได้แก่ บุพการี หรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้อง หรือเป็นลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติ เกี่ยวพันทางแต่งงาน นับได้เพียงสองชั้น

(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของบุคคล ตาม (๑)

(๔) เป็นเจ้านี่หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้าง หรือเคยเป็นนายจ้างของบุคคลตาม (๑)

ข้อ ๕ การแต่งตั้งผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวน

(๑) เมื่อมีกรณีอันสมควรจะต้องสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบุกรุกที่หรือทางสาธารณสุขประโยชน์ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือปลัดกรุงเทพมหานคร แต่งตั้งผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนขึ้น

(๒) ผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการบุกรุกที่หรือทางสาธารณประโยชน์นั้น ไม่สมควร จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวน

(๓) เมื่อมีการคัดค้านหรือโต้แย้งว่า ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนมีส่วนได้เสีย ในเรื่องที่มีการสอบสวนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือปลัดกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี พิจารณาสั่งการ ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๖ การสอบสวนให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๑) สอบสวนถึงประวัติความเป็นมา สภาพของที่ดิน อาณาเขตเนื้อที่และการใช้ ประโยชน์ของที่ดินแปลงนั้นๆ โดยชัดเจน นอกจากนี้ให้สอบสวนในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้ด้วย

ก. ที่ดินที่ทางราชการสงวนหวงห้ามไว้นั้น ได้สงวนหวงห้ามไว้ ตั้งแต่เมื่อใด ผู้ใดประกาศสงวนห้าม อาศัยอำนาจตามกฎหมายใด มีหลักฐานอย่างไรบ้าง ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ ร่วมกันมาอย่างไร ตั้งแต่เมื่อใด ในปัจจุบันยังใช้ประโยชน์ร่วมกันอยู่ หรือเลิกใช้แล้วตั้งแต่เมื่อใด เพราะเหตุใด

ข. ทางน้ำ หนอง บึง นั้น ประชาชนได้รับประโยชน์ร่วมกันมาอย่างไร มีบริเวณ ดินเงินหรือไม่เพียงใด การดินเงินนั้น เป็นไปในลักษณะใด กล่าวคือ มีบุคคลทำให้เกิดขึ้นหรือเป็นไป โดยธรรมชาติ

ค. ถนน ทางเดิน นั้น มีความเป็นมาอย่างไร กล่าวคือ เจ้าของที่ดินอุทิศให้ โดยตรง หรือโดยปริยายหรืออย่างไร ทางเส้นนี้เริ่มจากที่ใดถึงที่ใด ใช้กันอย่างไร เป็นทางซึ่งสาธารณชน ใช้หรือใช้เฉพาะเจ้าของที่ดินในละแวกนั้น

ง. ที่ชายตลิ่งนั้น ตามปกติน้ำท่วมถึงหรือไม่ เพียงใด ท่วมถึงทุกปีหรือไม่ เป็นระยะเวลานานเท่าใดประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันหรือไม่อย่างไร หรือผู้ใดใช้ประโยชน์หรือไม่

(๒) จัดทำแผนที่สังเขป แสดงเขตที่หรือทางสาธารณประโยชน์ที่ดินข้างเคียง และ ส่วนที่มีผู้บุกรุกเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

(๓) สอบสวนผู้สูงอายุ และผู้ปกครองท้องถิ่นทั้งในอดีตและปัจจุบันที่เคารู้เห็นหรือใช้ ประโยชน์ในที่หรือทางสาธารณประโยชน์นั้น มาก่อนเป็นหลัก

(๔) ในกรณีที่มีผู้เกี่ยวข้องประสงค์จะนำพยานหลักฐานอื่นมาเพิ่มเติม สำนักงาน การสอบสวน หรือประสงค์จะให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนทำการสอบสวนพยานบุคคลใด หรือ รวบรวมพยานหลักฐานอื่นใด ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนพิจารณาดำเนินการตามความจำเป็น และสมควร โดยให้ความเป็นธรรมแก่คู่กรณีทุกฝ่ายด้วย

(๕) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ให้ผู้ถูกร้องเรียนว่ากระทำการบุกรุกทราบ ถ้าผู้ถูกร้องเรียนว่ากระทำการบุกรุกยอมรับ ก็ให้บันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน แต่ถ้าผู้นั้นให้ถ้อยคำปฏิเสธหรือไม่ยอมรับ ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงว่าผู้นั้นได้ที่ดินมาอย่างไร ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ครอบครองทำประโยชน์อย่างไร เมื่อใด

(๖) เมื่อผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนได้ดำเนินการตาม (๕) แล้ว ให้แจ้งให้คู่กรณีทุกฝ่ายได้รับทราบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจากการสอบสวน ซึ่งรวมทั้งข้อกล่าวหา ข้อปฏิเสธ หรือข้อเท็จจริงที่เป็นผลร้ายต่อคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง พร้อมทั้งแจ้งให้คู่กรณีดังกล่าวทราบว่า สามารถจะนำเสนอข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ทั้งพยานบุคคลและพยานเอกสารของตนเองได้ ในระยะเวลาอันสมควร ซึ่งผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนจะเป็นผู้พิจารณากำหนดระยะเวลาดังกล่าวตามความจำเป็นแล้วแต่กรณี

(๗) การแจ้งตาม (๕) และ (๖) ให้คำนึงถึงความเสียหาย หรือความปลอดภัยซึ่งอาจเกิดแก่พยานด้วย

ข้อ ๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวนี้ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนต้องวางตัวเป็นกลาง ไม่ลำเอียง ไม่ชี้นำ ช่มชู้ หรือหลอกลวง หรือใช้วิธีการอื่นใดในทำนองเดียวกันต่อคู่กรณีหรือพยาน เพื่อให้คู่กรณีหรือพยานเสนอข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานโดยจำยอม

ข้อ ๘ เมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้สรุปสำนวนเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดหรือปลัดกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี โดยให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนรายงานประกอบไว้ในสำนวนด้วยว่า ให้ดำเนินการตามขั้นตอนในข้อ ๖ แล้ว และในการเปิดโอกาสให้คู่กรณีทุกฝ่ายได้รับทราบข้อกล่าวหา ข้อปฏิเสธ รวมทั้งการให้คู่กรณีทุกฝ่ายนำพยานหลักฐานมาสืบเพิ่มเติมนั้น ผู้มีอำนาจหน้าที่สอบสวนได้ให้ระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนเท่าใดและให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือปลัดกรุงเทพมหานครพิจารณาสั่งการหรือดำเนินการตามที่เห็นสมควร รวมทั้งแจ้งให้คู่กรณีทราบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๕

บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ที่ มท ๐๓๑๑.๑/ว ๑๗๗๖

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอภัยวงศ์ กท ๑๐๒๐๐

๕ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง การจัดหาที่สาธารณะประจำตำบล หมู่บ้าน และการออกหนังสือสำคัญที่หลวง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างอิง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๗๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๐๔๐๕/ว ๑๐๔ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสำรวจที่สาธารณะประจำตำบล หมู่บ้าน จำนวน ๑ ชุด

ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้สั่งการให้ทุกจังหวัดและทุกอำเภอ ดำเนินการจัดหาที่ดินไว้เป็นที่สาธารณะประจำตำบล หมู่บ้าน ตำบลละอย่างน้อย ๕๐ ไร่ หมู่บ้านละอย่างน้อย ๒๕ ไร่ สำหรับจัดเป็นสนามกีฬาหรือสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ หรือใช้เป็นประจำในด้านเศรษฐกิจส่วนรวม นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นว่า ในปัจจุบันที่ดินสาธารณะประจำตำบล หมู่บ้าน ที่ได้จัดหาไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ นั้น บางอำเภอยังไม่ได้ดำเนินการออกหนังสือสำคัญที่หลวงไว้เป็นหลักฐาน เมื่อมีปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะประจำตำบล หมู่บ้าน และอำเภอจะดำเนินการตามกฎหมาย ผู้บุกรุกก็จะตั้งข้อต่อสู้เรื่องสิทธิครอบครองทำให้เกิดกรณีพิพาทระหว่างรัฐกับราษฎรอยู่เป็นประจำ และที่สาธารณะประจำตำบล หมู่บ้านบางแปลง ได้ให้ส่วนราชการต่างๆ ครอบครองใช้ประโยชน์เป็นจำนวนมาก ตำบล หมู่บ้าน ที่เคยมีที่สาธารณะประจำตำบล หมู่บ้าน จึงไม่มีที่สาธารณะไว้สำหรับให้ประชาชนใช้ร่วมกัน รวมทั้งกระทรวงมหาดไทย ได้จัดตั้งหมู่บ้าน ตำบล เป็นประจำทุกปี แต่จังหวัดและอำเภอมิได้พิจารณากำหนดให้มีที่สาธารณะประจำตำบล หมู่บ้าน

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับที่สาธารณะประจำตำบล หมู่บ้าน เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงให้ทุกจังหวัดดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. ให้ทุกอำเภอและกิ่งอำเภอ สํารวจว่ามีที่สาธารณะประจำตำบล หมู่บ้านแปลงใดที่ยังมิได้ดำเนินการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง ก็ให้รีบดำเนินการออกหนังสือสำคัญที่หลวงเสียให้ถูกต้อง โดยให้อำเภอมอบหมายให้สำนักงานที่ดินอำเภอเป็นเจ้าของเรื่องในการออกหนังสือสำคัญที่หลวง

๒. มอบหมายให้ ทุกอำเภอและกิ่งอำเภอ สํารวจว่ามีหมู่บ้านใด และตำบลใด ที่ยังไม่มีที่สาธารณะประจำตำบล หมู่บ้าน หรือเคยมีแต่ได้ให้ส่วนราชการอื่นครอบครองให้ประโยชน์แล้ว ก็ให้ตำบล หมู่บ้านนั้นจัดหาที่สาธารณะประจำตำบล หมู่บ้านขึ้นใหม่ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์วิธีการจัดหา ให้เป็นไปตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๗๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖

๓. ให้ทุกอำเภอและกิ่งอำเภอ สํารวจที่สาธารณะประจำตำบล หมู่บ้าน แยกเป็นรายหมู่บ้าน ตำบล ตามแบบที่ส่งมาพร้อมนี้ แล้วส่งแบบสำรวจดังกล่าวให้กระทรวงมหาดไทย จำนวน ๔ ชุด ภายในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ชัยรัตน์ หุตะเจริญ

(นายชัยรัตน์ หุตะเจริญ)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

สำนักบริหารการปกครองท้องที่

โทร. (๐๒) ๒๒๑๕๑๒๑, ๒๒๒๕๕๕๕

โทรสาร (๐๒) ๒๒๑๕๕๕๐

ที่ มท ๐๒๐๒/๒๐๓๔

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัยยาศาสตร์ กท ๑๐๒๐๐

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอให้สงวนที่ไว้ใช้ในอนาคต

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วยรายละเอียดพื้นที่ใช้สอยที่จะสงวนประเภทต่างๆ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกระทรวงมหาดไทย ได้รับแจ้งจากสำนักผังเมืองว่า ปัจจุบันนี้ชุมชนชนบทเริ่มมีการขยายตัวมากขึ้นจากผลการพัฒนาเศรษฐกิจที่เจริญรุดหน้าด้วยดีมาเป็นลำดับ สภาพการตั้งถิ่นฐานหรือชุมชน ทั้งในระดับเมืองและชนบทมีความหนาแน่นมากขึ้น เขตพื้นที่ชุมชนเริ่มแผ่กว้างกว่าขนาดแรกเริ่ม ก่อให้เกิดความขาดแคลนพื้นที่ใช้สอยสำหรับสาธารณะ กิจการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และกิจการของรัฐดังปรากฏในหลายพื้นที่ว่า เกิดปัญหาการจัดหาสถานที่ในการจัดสร้างสวนสาธารณะ สนามกีฬา สถานที่ราชการ โรงพยาบาล สถานิชนสง ที่บำบัดน้ำเสีย ที่ทิ้งขยะฯ ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาชนบทโดยมุ่งสร้างความเจริญแก่ภูมิภาคและชนบทมากขึ้นเพื่อบรรเทาปัญหาของเมืองใหญ่ที่เกิดขึ้นนานับประการ

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อเป็นการสนองนโยบายรัฐบาลและให้ถูกหลักวิชาการผังเมือง จึงเห็นสมควรให้จังหวัดดำเนินการสงวนที่ไว้ใช้สอยสำหรับสาธารณะ กิจการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และกิจการของรัฐในชุมชนที่เริ่มก่อตัวขึ้น ตามรายละเอียดที่แนบ เพื่อรองรับประชากรในอนาคตอย่างน้อย ๕๐ ปี โดยสำนักผังเมืองจะเป็นผู้ให้คำแนะนำตามหลักวิชาการแก่จังหวัดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ร้อยตรี เบญจกุล มะกะระรัช

(เบญจกุล มะกะระรัช)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักผังเมือง

กองจัดโครงการและประเมินผล

โทร. ๒๔๕๕๕๖๑-๒

โทรสาร ๒๔๖๐๑๘๐

รายละเอียดการสงวนที่ไว้ใช้ในอนาคต

๑. ศูนย์ราชการ
ระดับจังหวัด (หลัก) ไม่ต่ำกว่า ๔๐ ไร่
ระดับจังหวัด (รอง) ไม่ต่ำกว่า ๒๐ ไร่
ระดับอำเภอ ไม่ต่ำกว่า ๗๕ ไร่
ระดับตำบล ไม่ต่ำกว่า ๑๕ ไร่
(ให้เป็นไปตามหลักการ และแนวทางดำเนินงานจัดวางผัง
แม่บทศูนย์ราชการส่วนภูมิภาคของกระทรวงมหาดไทย
ตามคำสั่งกระทรวงฯ ที่ ๘๖/๒๕๓๑)
๒. สวนสาธารณะ
ระดับจังหวัดไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ไร่ สวนป่า ๑,๐๐๐ ไร่
ระดับอำเภอ ๕๐ ไร่
ระดับตำบล ๒๐ ไร่
๓. สนามเด็กเล่น
๔. สนามกีฬา
ระดับจังหวัด ไม่ต่ำกว่า ๖๐ ไร่ ระดับอำเภอไม่ต่ำกว่า ๑๕ ไร่
ความกว้างไม่น้อยกว่า ๑๒๐ เมตร (เป็นที่ราบ น้ำท่วมไม่ถึง
ที่ดินอยู่ในแนวยาวตามแนวทิศเหนือ-ใต้)
๕. โรงพยาบาล
โรงพยาบาลชุมชนขนาด ๓๐-๕๐ เตียง ไม่ต่ำกว่า ๒๕ ไร่
สถานีอนามัยตำบลไม่ต่ำกว่า ๒ ไร่
๖. สถานีขนส่ง
ชั้น ๑ ไม่ต่ำกว่า ๑๐ ไร่
ชั้น ๒ ไม่ต่ำกว่า ๗ ไร่
ชั้น ๓ ไม่ต่ำกว่า ๕ ไร่
๗. ที่บำบัดน้ำเสีย
๒ ไร่/๑,๐๐๐ คน
หลักเกณฑ์ : ๑. ตั้งอยู่ต่ำกว่าระดับปกติของชุมชน
๒. อยู่ใต้ทางน้ำที่ใช้บริโภคของชุมชน
๘. ที่ทิ้งขยะแบบฝังกลบ
๒.๕ ไร่/๑,๐๐๐ คน
หลักเกณฑ์ : ๑. อยู่ใต้ทิศทางลมที่พัดผ่านชุมชน
๒. อยู่ห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า ๕ กม.
๓. ระดับน้ำใต้ดินลึกไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

๕. ที่สาธารณประโยชน์อื่น เพื่อรองรับการขยายตัวของประชากรในอนาคต ๕๐ ปีข้างหน้า
๘๐ ไร่/๑,๐๐๐ คน

ทั้งนี้ พื้นที่ที่สงวนบางประเภทควรมีการคาดประมาณว่าประชากรในอนาคต (๕๐ ปี) จะมีจำนวนเท่าใด โดยคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยที่ประชาชนในชุมชนนั้นจะได้รับบริการอย่างสะดวก อาทิเช่น โรงเรียน โรงพยาบาล สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น

(สำเนา)

ที่ มท ๐๗๑๒/๒๗๐๓๕

กรมที่ดิน

ถนนพระพิพิธ กท.๑๐๒๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๕

เรื่อง ทารือเกี่ยวกับการมอบหมายให้ไปเป็นพยานร่วมตรวจสอบที่ดิน ระวังแนวเขตและ
รับรองเขตที่ดินสาธารณสุขประโยชน์แทนนายอำเภอ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

อ้างถึง หนังสือจังหวัดแพร่ ที่ พร ๐๐๒๐/๒๒๕๖ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕

ตามที่ทารือเกี่ยวกับการมอบหมายของนายอำเภอให้ไปเป็นพยานร่วมตรวจสอบที่ดิน
ระวังชี้แนวเขตและรับรองเขตที่ดินสาธารณสุขประโยชน์ ว่าการออกไปเป็นพยานร่วมตรวจสอบ
ระวังชี้แนวเขตและรับรองเขตที่ดินสาธารณสุขประโยชน์เป็นอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอตาม
พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และตามหนังสือ
กระทรวงมหาดไทย ที่ ๗๗๔๘/๒๔๕๗ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๔๕๗ เรื่อง ให้สอบผู้ปกครองท้องที่
ก่อนออกโฉนดที่ดิน แต่ตามพระราชบัญญัติฯ และหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวนี้ไม่ได้
กำหนดในเรื่องการมอบอำนาจไว้ ดังนั้น หากนายอำเภอไม่ได้ไปด้วยตนเองจะมอบอำนาจให้ผู้อื่น
ออกไปดำเนินการแทนนายอำเภอจะต้องอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลง
วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๑๕ ข้อ ๖๐ วรรคสอง กล่าวคือ จะต้องมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้
หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอคนใดคนหนึ่งทำการแทน ฉะนั้นนายอำเภอจะมอบให้บุคคลอื่น
เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ออกไปทำการแทนไม่ได้ จังหวัดเห็นว่านายอำเภอและหัวหน้าส่วนราชการ
ประจำอำเภอมีภาระหน้าที่สำคัญอื่นๆ มาก หากจะไปดำเนินการดังกล่าวอาจจะไม่สะดวกและไม่
ถูกต้อง เพราะการเป็นพยานและรับรองระวังชี้แนวเขตที่ดินสาธารณสุขประโยชน์จำเป็นต้องทราบ
ข้อมูลและประวัติความเป็นมาของที่ดินให้ถูกต้อง ส่วนกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านเป็นบุคคลในท้องที่
ย่อมจะรู้สภาพท้องที่ข้อเท็จจริงและประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับที่สาธารณสุขประโยชน์ในหมู่บ้านได้ดี
การเป็นพยานร่วมตรวจสอบ ระวังชี้แนวเขตและรับรองแนวเขตที่ดินสาธารณสุขประโยชน์ย่อมจะ
ถูกต้องมากกว่า ฉะนั้น หากนายอำเภอได้มอบหมายให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านทำการแทนเกี่ยวกับ

เรื่องนี้ น่าจะทำให้การรังวัดออกหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินให้แก่ราษฎรมีความสะดวกรวดเร็ว และถูกต้อง แต่เนื่องจากเรื่องนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายจังหวัดจึงหาหรือว่ากรณีนี้อำเภอจะมอบอำนาจให้บุคคลอื่นที่มีใจห้าวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ทำการแทนจะดำเนินการได้หรือไม่เพียงใด นั้น

กรมที่ดินพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ นายอำเภอโดยตรงและเกี่ยวข้องกับหนังสือกรมที่ดิน คำนวนมาก ที่ มท ๐๗๑๒/ว ๒๓๑๒๓ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๒๘ โดยอ้างหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๕/ว ๒๕๗ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ ซึ่งกรมการปกครองเป็นเจ้าของเรื่องผู้ดำเนินการ จึงส่งเรื่องราวหรือกรมการปกครอง และกรมการปกครองได้พิจารณาและตอบข้อหารือในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. นายอำเภอจะมอบหมายหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอคนใดคนหนึ่งไปทำการแทนก็ได้ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ข้อ ๖๐ วรรค ๒

๒. หากไม่สะดวกที่จะมอบหมายหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ ตามข้อ ๑ นายอำเภอยังสามารถอาศัยกฎหมายว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น ตามข้อ ๖๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ประกอบข้อ ๕๗ และ ๕๘ ได้อีก โดยมอบหมายปลัดอำเภอ หัวหน้าส่วนราชการ กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๖๖ (๑) มาตรา ๒๗ (๘) มาตรา ๓๔ ทวิ และมาตรา ๔๐ นอกจากนี้ยังอาจออกคำสั่งมอบหมายกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของสภาตำบลได้ ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ข้อ ๕ และข้อ ๑๑ (๖) เพราะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นส่วนหนึ่งของสภาตำบลซึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่ทางราชการมอบหมาย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศิริ เกวลินสฤษฎ์

(นายศิริ เกวลินสฤษฎ์)

อธิบดีกรมที่ดิน

กองหนังสือสำคัญ

โทร. ๒๒๓-๐๕๗๕

(สำเนา)

ที่ มท ๐๔๐๕/ว ๑๐๔

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัยยาศาสตร์ กท ๑๐๒๐๐

๒๖ มกราคม ๒๕๒๗

เรื่อง การจัดทำแนวเขตและแผนที่สังเขปในที่ดินสาธารณะประจำตำบลและหมู่บ้าน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๙๕๐/๒๔๕๕ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๔๕๕

๒. หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๕/๑๐๕๖๕๘ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๒๕

ตามที่กรมการปกครองได้แจ้งให้จังหวัดสั่งให้อำเภอดำเนินการสำรวจที่ดินประจำตำบลและหมู่บ้านที่หาไว้เพื่อเป็นที่สาธารณะประจำตำบลและหมู่บ้าน สำหรับจัดเป็นสนามกีฬา หรือสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งได้ปรากฏว่าบางท้องที่ยังไม่ได้ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงไว้เป็นหลักฐานทำให้ราษฎรบุกรุกที่ดินประเภทนี้ เมื่อจะดำเนินการตามกฎหมายก็จะตั้งข้อต่อสู้เรื่องสิทธิครอบครองทำให้เกิดกรณีพิพาทระหว่างรัฐกับราษฎรอยู่เป็นประจำดังรายละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นว่าในปัจจุบันที่ดินสาธารณะดังกล่าวข้างต้นส่วนใหญ่ยังไม่ได้ดำเนินการปักหลักแสดงแนวเขต และไม่มีแผ่นป้ายที่มีข้อความแสดงว่า เป็นที่ดินสาธารณะประจำตำบลและหมู่บ้านไว้ ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบหลักฐานแนวเขตที่ดินในการที่จะไม่ให้ราษฎรบุกรุกที่ดินที่หวงห้ามไว้ได้ และเป็นการยากที่จะดำเนินการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงได้โดยถูกต้อง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้จังหวัดดำเนินการ ดังนี้

๑. ให้อำเภอดำเนินการปักหลักแสดงแนวเขตให้ชัดเจน พร้อมทั้งจัดทำแผ่นป้ายโดยมีข้อความในแผ่นป้ายว่า “ที่สาธารณะประจำตำบล...” (ระบุชื่อ) หรือ “ที่สาธารณะประจำหมู่บ้าน...” (ระบุชื่อ) แล้วแต่กรณี ขนาดของป้ายควรมีความกว้างประมาณ ๖๕ เซนติเมตร ยาว ๒.๐๐ เมตร สีพื้นของป้ายและตัวอักษรควรใช้สีสุภาพ ขนาดตัวหนังสือโตพอสมควร ดูแล้วสวยงาม

๒. ให้อำเภोजัดทำแผนที่สังเขปที่ดินสาธารณะประจำตำบลหมู่บ้านขึ้น โดยมีขนาดของแผนที่พอสมควร (ประมาณ ๑ หน้ากระดาษโรเนียว) จำนวน ๔ ชุด โดยเก็บไว้ที่ว่าการอำเภอ ๑ ชุด ที่จังหวัด ๑ ชุด และส่งให้กระทรวงมหาดไทย ๒ ชุด

๓. ให้อำเภอสำเนาทะเบียนที่ดินสาธารณะประจำตำบลและหมู่บ้าน ส่งให้กระทรวงมหาดไทยจำนวน ๒ ชุด หากอำเภอใดยังไม่ได้จัดทำทะเบียนก็ให้รีบดำเนินการจัดทำทะเบียนขึ้นโดยเร็ว และเมื่อจัดทำทะเบียนแล้วนำสำเนาส่งให้จังหวัดเก็บ จำนวน ๑ ชุด ส่งให้กระทรวงมหาดไทย จำนวน ๒ ชุด

๔. เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยไม่มีงบประมาณเพื่อการนี้แต่เห็นว่าเป็นเรื่องที่ราษฎรจะได้รับประโยชน์เอง จึงขอให้อำเภอดำเนินการโดยขอความร่วมมือจากราษฎรในลักษณะโครงการประชาอาสา

๕. ให้จังหวัดถือเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องดำเนินการโดยจริงจัง และรีบด่วนเพื่อที่กระทรวงมหาดไทยจะได้เสนอเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกหนังสือสำคัญเกี่ยวกับที่ดินประเภทนี้ให้ถูกต้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการ ผลเป็นประการใด รายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ
ทุกระยะด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)   พิศาล มูลศาสตรสาทร
(นายพิศาล มูลศาสตรสาทร)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
การปกครองท้องถิ่น
โทร. (๐๒) ๒๒๒๕๔๔๔

ที่ มท ๐๓๐๕/ว ๒๕๗

กระทรวงมหาดไทย

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕

เรื่อง ที่ดินสาธารณสุขประโยชน์

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยได้มีผู้ร้องเรียนไปยังกระทรวงมหาดไทย ขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับกรณีออก น.ส.๑ หรือ น.ส. ๑ ก. ให้แก่ราษฎรไปแล้ว ต่อมาภายหลังปรากฏว่า น.ส. ๑ หรือ น.ส.๑ ก. ออกทับที่ดินสาธารณสุขประโยชน์จำเป็นต้องเพิกถอนทำให้ราษฎรผู้ได้รับ น.ส. ๑ หรือ น.ส. ๑ ก. ได้รับความเดือดร้อน กระทรวงมหาดไทยเห็นว่าการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินสาธารณสุขประโยชน์เป็นอำนาจหน้าที่โดยตรงของนายอำเภอตามมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๑ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๕ (๑) จึงได้แจ้งให้กรมการปกครองพิจารณาแก้ไข ปัจจุบันมีอยู่หลายแห่งอันเป็นปัญหายุ่งยากต่อทางราชการและราษฎรในภายหลังเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว

เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาการออก น.ส. ๑ หรือ น.ส. ๑ ก. ทับที่ดินสาธารณสุขประโยชน์ และการบุกรุกที่ดินสาธารณสุขประโยชน์ ขอได้โปรดสั่งอำเภอดำเนินการ ดังนี้

๑. การสำรวจวัดพิสุจน์สอบสวนการทำประโยชน์เพื่อออก น.ส. ๑ หรือ น.ส. ๑ ก. ให้นายอำเภอสั่งให้เจ้าหน้าที่ที่จะออกไประวางแนวเขตที่ดินสาธารณสุขประโยชน์ได้คัดทะเบียนที่ดินสาธารณสุขประโยชน์จากสำนักงานที่ดินอำเภอเพื่อนำไปเป็นหลักฐานในการตรวจสอบด้วย

๒. เจ้าหน้าที่ที่จะมอบหมายให้ออกไประวางแนวเขตที่ดินสาธารณสุขประโยชน์ควรจะเป็นปลัดอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ ร่วมกับกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือแพทย์ประจำตำบล เว้นแต่ไม่สามารถจะมอบหมายให้ปลัดอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอออกไปร่วมดำเนินการได้ ควรจะมอบหมายให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และกรรมการหรือผู้ทรงคุณวุฒิของสภาตำบลอย่างน้อยหนึ่งคนออกไปร่วมในการระวางแนวเขตที่ดินสาธารณสุขประโยชน์ด้วย

๓. กำชับให้สภาตำบลปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการมอบหมายให้สภาตำบลมีส่วนช่วยเหลือควบคุมการดำเนินการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำชี้แนวเขตของที่ดินสาธารณประโยชน์ ควรได้ใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง อย่าให้ผู้ใดรุกล้ำที่ดินสาธารณประโยชน์ได้

๔. ถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับแนวเขตของที่ดินสาธารณประโยชน์ควรให้สภาตำบลร่วมพิจารณาชี้ขาดด้วย

๕. ให้อำเภอดำเนินการตามมาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะ ปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๕๕๗ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยเคร่งครัด หากการดำเนินการเพื่อคุ้มครองป้องกันจำเป็นต้องดำเนินคดีแก่ผู้บุกรุกหรือเข้าไปครอบครอง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าจะต้องใช้งบประมาณให้ติดต่อขอใช้งบประมาณจากกรมที่ดินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๕ (๑)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ชาญ กาญจนาคพันธุ์

(นายชาญ กาญจนาคพันธุ์)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

โทร. ๒๒๒๕๘๘๘

(สำเนา)

ที่ มท ๐๓๐๕/ว ๗๕๔

กระทรวงมหาดไทย

๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๒

เรื่อง การใช้ที่ดินสาธารณะประจำตำบลและหมู่บ้านและที่สาธารณประโยชน์

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือ ที่ ๑๘๕๐/๒๔๕๕ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๔๕๕

๒. หนังสือ ที่ มท ๐๓๐๕/ว. ๕๕๗ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๐

๓. หนังสือ ที่ มท ๐๓๐๕/๒๑๓๓ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ตามที่ให้จังหวัดสำรวจจำนวนที่ดินสาธารณะประจำตำบลและหมู่บ้าน และสาธารณประโยชน์อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงใช้ประโยชน์ในด้านการส่งเสริมอาชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน และประโยชน์ทางการรักษาความมั่นคงของชาติ นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว ขอให้จังหวัดถือปฏิบัติดังนี้

๑. ที่ดินสาธารณะประจำตำบลและหมู่บ้าน

๑.๑ จังหวัดใดยังไม่ได้นำขึ้นทะเบียนเป็นทรัพย์สินส่วนจังหวัดตามหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕๐/๒๔๕๕ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๔๕๕ ก็ให้รีบดำเนินการนำขึ้นทะเบียนทรัพย์สินตาม ข้อ ๒๒ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้วนำส่งสำเนาทะเบียนอสังหาริมทรัพย์ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทที่ดินสาธารณะประจำตำบลและหมู่บ้านไปกรมการปกครอง จำนวน ๑ ชุด หากการมีการโอนหรือเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิใดๆ ให้รายงานกรมการปกครองทราบด้วย

๑.๒ ที่ดินประเภทนี้อาจนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจแก่ส่วนรวม เช่น ใช้เป็นแปลงทดลองปลูกพืชชนิดต่างๆ ใช้เป็นสถานที่กลางสำหรับเกษตรกรนำสินค้าไปจำหน่ายใช้เป็นทุ่งปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์หรือใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ หรือใช้บางส่วนเป็นแหล่งสาธารณะขนาดใหญ่ประจำตำบล หมู่บ้าน เป็นต้น

๑.๓ หากจำเป็นต้องให้หน่วยงานใดใช้เป็นสถานที่ปลูกสร้างสำนักงานให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๕/๒๑๓๔ วรวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ โดยขออนุมัติต่อกระทรวงมหาดไทย

๒. ที่ดินสาธารณประโยชน์อื่น หากตามสภาพประชาชนเลิกใช้หรือหมดความจำเป็นก็อาจนำมาใช้ประโยชน์ได้ทำนองเดียวกับที่สาธารณประจำตำบลและหมู่บ้านโดยขออนุมัติจากกระทรวงมหาดไทยก่อนดำเนินการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) เดชชาติ วงศ์โกมลเชษฐ์

(นายเดชชาติ วงศ์โกมลเชษฐ์)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

(สำเนา)

ที่ ๕๔๘๗/๒๕๐๓

กรมที่ดิน

๑๕ มิถุนายน ๒๕๐๓

เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ ๖๒๔๐/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๐๓

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงข้อความเข้าใจการปฏิบัติเกี่ยวกับที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน มาเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติ นั้น

โดยที่ปรากฏว่า การดำเนินการสอบสวนกรณีเกี่ยวกับที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน เช่น กรณีที่มีราษฎรเข้าครอบครองอ้างสิทธิในที่ดินดังกล่าว การถอนสภาพที่ดิน โดยมากบางจังหวัดสอบสวนไม่ละเอียดชัดเจน จำเป็นต้องขอให้สอบสวนเพิ่มเติมอยู่เสมอเป็นการยุ่งยากและล่าช้า กรมที่ดินจึงใคร่ขอข้อความเข้าใจ ดังนี้

๑. การสอบสวนพิจารณากรณีที่มีราษฎรบุกรุกที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน ขอให้สอบสวนถึงประวัติความเป็นมาของสภาพของที่ดินอาณาเขตและเนื้อที่ของที่ดินแปลงนั้นๆ โดยชัดเจนและถ้ามีผู้อ้างสิทธิในที่ดิน ขอให้สอบสวนว่าผู้นั้นได้ที่ดินมาอย่างไร ครอบครองทำประโยชน์อย่างไร เมื่อใด ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่นอกจากนี้ขอให้สอบสวนดังนี้ด้วย

(๑) ที่ดินที่ทางราชการสงวนหวงห้ามไว้ นั้น ได้สงวนหวงห้ามไว้เมื่อใด ตั้งแต่เมื่อใด ผู้ใดประกาศสงวนหวงห้าม อาศัยบทกฎหมายใด มีหลักฐานอย่างไรบ้าง ประชาชนได้ใช้ประโยชน์อย่างใดร่วมกันมาตั้งแต่เมื่อใดในปัจจุบันยังใช้ประโยชน์อยู่ หรือเลิกใช้แล้ว แต่เมื่อใด เพราะเหตุใด

(๒) ทางน้ำ หนอง บึง นั้น ประชาชนได้ใช้ประโยชน์อย่างใดร่วมกันมา มีสภาพตื้นเขินหรือไม่เพียงใด การตื้นเขินได้เปลี่ยนแปลงไปในลักษณะอย่างไร กล่าวคือมีบุคลคลถมหรือเป็นไปโดยธรรมชาติหรืออย่างไร

(๓) ถนน ทางเดินนั้น เกิดขึ้นได้อย่างไร กล่าวคือ เจ้าของที่ดินอุทิศให้โดยตรง หรือโดยปริยายหรืออย่างไร ทางเส้นนี้เริ่มจากที่ใดถึงที่ใด ใช้กันอย่างไร เป็นทางซึ่งสาธารณชนใช้ หรือใช้เฉพาะเจ้าของที่ดินในละแวกนั้น

(๔) ที่ชายตลิ่ง ชายเลน หาดทรายนั้น นำท่วมถึงปกติเพียงใด ท่วมถึงทุกปีหรือ อย่างไม่เป็นระยะเวลาจนเท่าใด อยู่ในเขตคันตลิ่งหรือไม่ ประชาชนได้ใช้เป็นทางจราจรอย่างไรหรือไม่

(๕) จัดทำแผนที่ที่มีมาตราส่วนแสดงเขตที่ดินสาธารณะ ที่ดินข้างเคียงและตอนที่มี ผู้บุกรุกประกอบการพิจารณาด้วย

๒. การดำเนินการถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมือง ใช้ประโยชน์ร่วมกันตามมาตรา ๘ วรรค ๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งบัญญัติว่าหากภายหลังปรากฏว่า ราษฎรมิได้ใช้ประโยชน์ต่อไปแล้วก็ดี หรือรัฐหาที่ดินอื่นให้ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกัน แทนก็ดี จึงจะถอนสภาพได้ประกอบด้วย กระทรวงมหาดไทยมีนโยบายที่จะสงวนที่ดิน สาธารณประโยชน์ไว้เพื่อประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันเพื่ออนุชนรุ่นหลังและเพื่อการขยาย บ้านเมืองในอนาคต ดังนั้น เมื่อดำเนินการขอถอนสภาพที่ดินดังกล่าว จึงต้องพิจารณาตาม หลักเกณฑ์ที่กฎหมายบัญญัติไว้และนโยบายของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวแล้วการสอบสวน เรื่องนี้ จะต้องสอบสวนถึงประวัติความเป็นมาสภาพและอาณาเขตของที่ดินนั้น โดยละเอียดและ ขอให้สอบสวนพิจารณาดังนี้ด้วย

(๑) ถ้าราษฎรมิได้ใช้ประโยชน์ต่อไปแล้ว ขอให้สอบสวนให้ปรากฏหลักฐาน ชัดเจนว่าเดิมราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างไร ต่อมาได้เลิกใช้ประโยชน์ร่วมกันตั้งแต่เมื่อใด เพราะเหตุใด

(๒) ถ้าปรากฏว่า ราษฎรยังใช้ประโยชน์ร่วมกันอยู่ ขอให้จังหวัดและอำเภอ พิจารณาจัดที่ดินอื่นให้ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกันแทนเสียก่อน และชี้แจงว่าที่ดินที่จะจัดให้ ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกันแทนนั้นมีสภาพอย่างไร อาณาเขตกว้างเป็นเนื้อที่เท่าใด อยู่ห่างไกล จากที่สาธารณประโยชน์แปลงเดิมเพียงใด ประชาชนจะขัดข้องได้รับความไม่สะดวกหรือเป็นการ เดือดร้อนอย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุใด

(๓) สั่งให้อำเภอท้องที่ประชุมสภาตำบล และราษฎรที่เคยใช้ประโยชน์ร่วมกัน เพื่อฟังความเห็น ว่า ถัดอนสภาพที่ดินดังกล่าว จะขัดข้องและได้รับความเดือดร้อนไม่สะดวกอย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุใด

(๔) พิจารณาตามนโยบายกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้ชี้แจงทางปฏิบัติมายังจังหวัด ทุกจังหวัด โดยหนังสือที่ ๑๕๕๑๕/๒๔๕๘ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๔๕๘ ว่าสมควรสงวนที่ดินดังกล่าวไว้ตามสภาพเดิมหรือสมควรถอนสภาพ ด้วยเหตุผลอย่างไร

(๕) สำเนาหลักฐานเกี่ยวกับที่ดินแปลงนั้น เช่น ประกาศสงวนหวงห้ามทะเบียนที่ดินสงวนหวงห้าม (ถ้ามี) ส่งไปประกอบการพิจารณาด้วย

(๖) จัดทำแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพตามหลักวิชาแผนที่แสดงเขตที่ดินข้างเคียงและที่ดินที่จะถอนสภาพทั้งแปลงหรือบางส่วน โดยใช้มาตราส่วนให้พอเหมาะแก่การใช้แทรกในราชกิจจานุเบกษา

ฉะนั้น จึงเรียนมาเพื่อ โปรดสั่งเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)   ศ. ไทยวัฒน์
(นายศักดิ์ ไทยวัฒน์)
อธิบดีกรมที่ดิน